

Bureaucratische coup zal CWI-meerderheid niet stoppen in opbouw sterke revolutionaire socialistische internationale

Een minderheid van het CWI heeft op bureaucratische wijze een ongelukkige en schadelijke breuk doorgevoerd in de grootste en meest invloedrijke revolutionaire socialistische organisatie ter wereld, het Committee for a Workers' International.

Wie het CWI volgt, via publicaties en activiteiten, zal zich bewust zijn van de belangrijke debatten die de afgelopen 7 maanden in onze revolutionaire socialistische internationale plaatsvonden. Deze debatten zijn voortgekomen uit een complexe wereldsituatie, waarbij het kapitalisme in economisch, sociaal en ecologisch opzicht als parasitair werd ontmaskerd en zijn instellingen grotendeels in diskrediet werden gebracht, terwijl de meeste linkse en arbeidersorganisaties en hun leiders op internationaal vlak de uitdagingen niet aankunnen. Als gevolg daarvan heeft de arbeidersbeweging in het algemeen nog geen beslissende invloed op de gebeurtenissen uitgeoefend.

Gedurfd initiatieven of conservatisme in denken en handelen

Aan de andere kant hebben de omstandigheden waaronder grote delen van de werkenden, jongeren, vrouwen, migranten en andere lagen van de samenleving gebukt gaan, velen in actie gebracht. In het geval van massabewegingen tegen specifieke vormen van onderdrukking zijn deze vaak gekenmerkt door ideologische verwarring en een wisselende mate van burgerlijke en kleinburgerlijke invloeden. De meerderheid van het CWI is van mening dat we deze verwarring het best kunnen overwinnen door deel te nemen als de

meest dynamische en programmatisch duidelijkste component van deze bewegingen, door een duidelijke scheidslijn te trekken tussen onze aanpak vanuit de arbeidersklasse en die van onze tegenstanders.

De voormalige dagelijkse leiding van het CWI, die een bureaucratische coup in de organisatie heeft gepleegd (de meerderheid van het Internationaal Secretariaat en de minderheidsfractie die het om zich heen verzamelde), toonde een gebrek aan vertrouwen om in deze bewegingen tussen te komen. Zij benadrukten de vrees dat ons lidmaatschap beïnvloed zou worden door de kleinburgerlijke identiteitspolitiek en andere “vreemde ideeën” in deze bewegingen en gaven er de voorkeur aan om, in hun eigen woorden, de gebeurtenissen binnen de officiële arbeidersbeweging af te wachten en zich intussen “in te graven”.

Ze vielen onze afdelingen in Ierland en de VS aan; afdelingen die op succesvolle wijze massastrijd van werkenden, vrouwen en jongeren hebben geleid en overwinningen afdwongen terwijl ze de vlag van het revolutionair socialisme hoog hielden op een principiele en flexibele wijze. Deze afdelingen werden ervan beschuldigd “te capituleren voor kleinburgerlijke identiteitspolitiek.” De meerderheid is van mening dat deze benadering de arbeidersklasse niet

op socialistische basis beschermt, maar net onze leden onvoorberaid laat waardoor kleinburgerlijke invloeden niet betwist worden in enkele van de belangrijkste massamobilisaties van deze periode. Bovendien worden deze bewegingen vaak ook gekenmerkt door een sterke deelname van de arbeidersklasse en komen ze steeds meer tot uiting in stakingen van de arbeidersklasse, bijvoorbeeld door stakingen tegen seksisme in de hele wereld, van de VS tot Zuid-Afrika.

Nu massabewegingen overal ter wereld nieuwe en vernieuwende vormen aannemen, vaak maar niet altijd buiten de formele structuren van de officiële arbeidersbeweging, werden marxisten die energiek tussenkomen in deze bewegingen vanuit een socialistisch en klassenperspectief, door de CWI-minderheidsfractie rond de IS-meerderheid afgedaan alsof ze “de vakbonden de rug toekeren”. Dat is niet correct. Integendeel: de krachten van de CWI Meerderheid behouden een strategische, maar flexibele oriëntatie op de vakbonden, waar we cruciale overwinningen hebben behaald in strijd. Dit werd soms weerspiegeld in het winnen van leidinggevende posities in vakbonden in heel wat landen.

Democratische tradities

Op democratische wijze debatten voeren, was steeds onderdeel van de rijke tradities van het CWI. In het verleden voerden we belangrijke discussies over Europa en de invoering van de euro, het karakter van sommige populistische rechtse partijen, het klassen-karakter van het Chinese regime en tal van andere kwesties. Wij zijn van mening dat deze debatten en uitwisselingen het politieke begrip van alle deelnemers hebben versterkt.

Gebaseerd op de tradities van de revolutionaire arbeidersbeweging en haar organisaties, heeft het CWI in haar statuten en in die van de secties een aantal ingebouwde garanties die het lidmaatschap beschermen tegen het mogelijke ondemocratische gedrag van haar leiders. Alle leidende posities worden verkozen en kunnen worden teruggeroepen, geen enkele gekozen positie levert materieel voordeel op, en om de drie jaar kiest een wereldcongres bestaande uit gekozen delegaties van de nationale secties een IEC (International Executive Committee of Internationaal Uitvoerend Comité). Het IEC leidt het CWI tussen de congressen door en kiest een Internationaal Secretariaat dat de dagelijkse leiding op zich neemt. Geen enkele nationale sectie of combinatie van enkele secties alleen kan op zich een wereldcongres domineren. Als een derde van de IEC-leden de organisatie van een IEC eist, heeft het IS de statutaire verplichting om dit te doen. Financiële auditors worden gekozen op het Wereldcongres om de financiën te controleren.

Maar hoe democratisch de regels ook mogen zijn, in een marxistische organisatie bestaat de belangrijkste garantie voor een gezonde democratie volgens ons niet uit regels, maar uit het bestaan van een kritisch denkend lidmaatschap van werkenden en jongeren die bereid zijn om leiders ter verantwoording te roepen, en met een politiek begrip en vorming die een volwaardige deelname aan alle belangrijke discussies mogelijk maakt.

Het CWI is, net als elke andere organisatie, niet immuun voor alle fenomenen die in de samenleving aanwezig zijn, waaronder de groei van conservatieve lagen en bureaucratisme. In ons 45-jarig bestaan hebben we deze verschijnselen op verschillende niveaus moeten bestrijden, en meestal waren we in staat om ze zonder al te veel schade te corrigeren. Soms was echter de tussenkomst van een

politiek bewust lidmaatschap tegen een ontaarde centrale leiding nodig om het programma van het CWI veilig te stellen. Dit was het geval toen de grote meerderheid van het CWI in 1992 in opstand kwam tegen de leiding rond Ted Grant, en dit jaar helaas ook tegen de leiding rond Peter Taaffe. Bureaucratische schendingen van onze democratische statuten volstonden nooit om het lidmaatschap van het CWI te verhinderen om door te gaan met het opbouwen van zijn afdelingen en zijn internationale.

De CWI Meerderheid, verenigd en intact in 35 landen over de hele wereld, zal blijven strijden voor een socialistische wereld. Wij zullen in de nabije toekomst verdere informatie en analyse van ons interne debat en crisis verstrekken, onder meer door de publicatie in de nabije toekomst van de belangrijkste interne documenten van het geschil.

Een bureaucratische coup

Ongeveer halverwege de overeengekomen periode van democratische politieke discussie en debat heeft een minderheidsgroepering, gebaseerd op de meerderheid van het Internationaal Secretariaat van het CWI en de leiding van de Socialist Party van Engeland en Wales, op 25 juli in een artikel op socialistworld.net (een belangrijk instrument dat uit de handen van de meerderheid van de CWI-leden gestolen is) verklaard dat zij op een conferentie het besluit heeft genomen om “het CWI opnieuw op te richten” en “een wereldcongres in 2020 bijeen te roepen van de secties en groepen die het programma van het CWI verdedigen”.

Dit betekent in werkelijkheid dat zij een nieuwe organisatie oprichten die alleen openstaat voor de minderheid die hun leiding ondersteunt. Het is een stap zonder enige verwijzing naar de bestaande democratische structuren van het CWI. In werkelijkheid is het een bureaucratische stap zonder politieke of organisatorische legitimiteit.

Deze groepering heeft zich daarbij ook onrechtmatig de collectieve materiële, financiële en politieke middelen van het CWI (met inbegrip van de internationale website en de meeste sociale media) toegeëigend, tegen de duidelijke wil van de meerderheid van de afdelingen en de leden van het CWI in. Van de 45 landen waar het CWI is georganiseerd in nationale organisaties, heeft deze groepering een meerderheid in slechts zeven landen.

Deze bureaucratische coup betekent een duidelijke breuk met hele nationale afdelingen en leden van het CWI in Oostenrijk, Australië, België, Brazilië, Canada, China, Cyprus, Tsjechië, Griekenland, Hongkong, Israël/Palestina, Ierland, Italië, Ivoorkust, Mexico, Nederland, Noorwegen, Portugal, Québec, Roemenië, Rusland, de Spaanse staat, Soedan, Zweden, Taiwan, Turkije, Tunesië en de Verenigde Staten, alsook met een meerderheid van de leden van het CWI in Duitsland en Zuid-Afrika die tegen hun plannen zijn.

Bovendien zijn in Engeland en Wales meer dan 100 leden, een meerderheid van de activisten in meer dan tien belangrijke steden, uit de Socialist Party gezet omdat ze de meerderheid van het CWI steunen, en zijn ze gedwongen om te beginnen met de wederopbouw van de krachten van het CWI daar. Een speciaal congres van de SP op 21 juli nam een resolutie aan waarin werd gesteld dat aanhangers van het CWI buiten de Socialist Party om zouden moeten handelen, en kreeg van de partijleiding vanop het podium te horen “tot ziens en blij dat we van jullie af zijn.”

Een versnelde bureaucratische ontaarding

In november 2018 lanceerde de meerderheid van het Internationaal Secretariaat (IS – een leidinggevend orgaan gekozen door het Internationaal Uitvoerend Comité van het CWI), dat in een minderheid gesteld was in het orgaan dat het verkozen had, een fractiestrijd. Het begon met een campagne van uit hun context gehaalde en sectaire aanklachten tegen de Socialist Party in Ierland, maar ondertussen werd een politiek verhaal opgebouwd waarin de grote meerderheid van het CWI ervan beschuldigd werd te hebben gebroken met de fundamentele principes van het socialisme en het marxisme – in het bijzonder inzake de oriëntatie op de arbeidersklasse als de kracht die maatschappijverandering kan bewerkstelligen.

Op de vergadering van het IEC in november 2018, waar de meerderheid van het IS de stemming verloor, werd een minderheidsfractie in het CWI opgezet (onder de naam: “In defence of a working class Trotskyist CWI” of IDWCTCWI). Meteen daarna begon de IS-meerderheid de democratische en politieke legitimiteit van het orgaan dat haar heeft gekozen, te negeren. Het IEC had unaniem besloten om een jaar lang een politiek debat te voeren over de fundamentele politieke kwesties die de minderheidsfractie op tafel legde, waarbij het IEC in augustus 2019 opnieuw bijeen zou komen en er in januari 2020 een wereldcongres zou worden georganiseerd – het hoogste besluitvormingsorgaan van de afgevaardigden van de nationale afdelingen.

De IS-meerderheid probeerde dit akkoord onmiddellijk te torpederen en boycotte het organisatiecomité van het Congres, dat werd gekozen om het debat te begeleiden. Zij verklaarden vervolgens dat de democratische structuren van het CWI niet legitiem waren, vanwege het bestaan van “fundamentele politieke verschillen”. Dit kwam neer op de openlijke verwerping van elke verantwoordingsplicht jegens degenen die hen verkozen hebben.

De democratische procedures van een organisatie van de arbeidersklasse, die vooral belangrijk zijn in tijden van debat en onenigheid, werden volledig overboord gegooit. De IS-meerderheid verklaarde expliciet dat ze niet konden deelnemen aan een vergadering waar ze mogelijk met een democratische stemming zouden kunnen worden afgezet (wat ze “regimewisseling” noemden). De overgrote meerderheid van het CWI, die het fundamentele principe van de arbeidersdemocratie verdedigde, werd afgedaan als “constitutionele fetisjisten”.

De IS-meerderheid, die technisch in het bezit is van honderdduizenden dollars die van CWI-leden komen, belemmerde ook de toegang van een gekozen auditor van de CWI-rekeningen tot de boeken van de organisatie, in een duidelijke voorbereiding om met dit geld te gaan lopen, wat ze nu lijken te hebben gedaan.

De Orwelliaanse beslissing om, tegen de wil van de enige bestaande democratische structuren in, een organisatie “opnieuw op te richten”, komt neer op een bureaucratische coup. De inbeslagname van de collectieve middelen van een organisatie op deze basis is bijzonder wraakroepend. Hoewel elke groep leden het recht heeft om zich van het CWI te scheiden en een aparte entiteit op te richten, zal elke organisatie die op basis van dergelijke methoden geboren is, doorheen de arbeidersbeweging als een schande gezien worden.

Deze bureaucratische aanpak betekent een volledige breuk met de democratische cultuur van discussie en debat die tot nu toe bestond in het CWI, waar talloze interne debatten en discussies op een democratische manier zijn gevoerd, met een leiding die vertrouwen heeft om zijn ideeën te verdedigen zonder toevlucht te nemen tot bureaucratische maatregelen.

Het CWI gaat door

Deze bureaucratische sektarische splitsing van het CWI, waarbij helaas veel eerlijke klassenstrijders gedesoriënteerd of ontspoord zijn, is een ernstige tegenslag voor het CWI. Maar zoals het gezegd luidt: niet treuren, maar ons organiseren!

Naast de criminele acties van een ontaarde bureaucratisch leiding die elke verantwoording ontloopt, heeft deze crisis voor onze organisatie ook het tegendeel aangetoond: dat het CWI een gezonde en levende organisatie is waarin een meerderheid in staat is om op te komen tegen bureaucratische ontaarding en de eenheid van de overgrote meerderheid van onze internationale gemeenschap te behouden, ondanks het feit dat ze het op moet nemen tegen enkele van haar meest gezaghebbende stichtende leiders in het proces.

De CWI Meerderheid is verenigd, intact en behoudt een aanzienlijke militante capaciteit in meer dan 30 landen over de hele wereld! We zijn vastbesloten om te discussiëren en te debatteren om alle lessen te trekken uit de crisis die we hebben meegemaakt voor de opbouw van een jonge, democratische en machtige wereldpartij die zich inzet voor de strijd voor een socialistische revolutie. Op dit moment komen we tussen in de explosieve gebeurtenissen in Puerto Rico, Hongkong, Soedan en elders.

Binnenkort lanceren we een internationale website en andere publicaties.

We roepen alle CWI-leden, en werkenden en jongeren van alle landen op om met ons te discussiëren en lid te worden!

Voorlopig comité van de CWI Meerderheid:

Stephen Boyd
Eric Byl
Danny Byrne
Tom Crean
Andre Ferrari
Cedric Gerome
Sonja Grusch
Vincent Kolo
Claire Laker-Mansfield
Andros Payiatsos
Per-Ake Westerlund